

Doc. Ing. Gabriel Kunhalmi, CSc.

***23. 3. 1936 †21. 7. 2018**

Rodák z Košíc po maturite na strednej škole nastúpil na štúdium na Hutníckej fakulte Vysokej školy technickej v Košiciach, teraz Fakulte materiálov, metalurgie a recyklácie Technickej univerzity v Košiciach, ktorú ukončil v roku 1959 štátnou skúškou v špecializácii Hutníctvo farebných a vzácnych kovov. Od toho istého roku začal pracovať ako vysokoškolský pedagóg na Katedre kovohutníctva a zlievarenstva, neskôr Katedre kovohutníctva, ktorá sa postupne premenovala až na Katedru neželezných kovov a spracovania odpadov. Na tejto katedre docent Kunhalmi aj ukončil svoju aktívnu kariéru odchodom do starobného dôchodku v roku 2002.

V r. 1976 obhájil kandidátsku prácu v odbore Hutníctvo kovov a v roku 1979 bol ustanovený za docenta. Prednášal a viedol cvičenia, diplomové práce, viedol diplomantov, bol členom štátnicovej komisie. Bol vedúcim výskumných úloh, riešiteľom grantových úloh, autorom niekoľkých vedeckých a odborných prác, vysokoškolských učebníc, skrípt a monografií. Bol garantom postgraduálneho štúdia Druhovýroby neželezných kovov. Absolvoval niekoľko zahraničných študijných pobytov. Zúčastňoval sa medzinárodných konferencií.

Jeho úspešná pedagogická práca vyvrcholila funkciou prodekana fakulty pre vedu a výskum v rokoch 1981 -1986 a poverením funkcie prodekana pre výchovno-vzdelávaciu prácu. Svoje organizačné a riadiace schopnosti zúročil ako vedúci Katedry kovohutníctva v rokoch 1986 – 1990.

Vo výučbe aj výskume sa zameril na hutníctvo ľahkých kovov, zaoberal sa problematikou kontinuálnych pochodov výroby neželezných kovov, problematikou výroby hliníka, výroby oxidu hlinitého, predovšetkým v oblasti netradičných výrobných postupov a ich operácií. Neskôr to bola prášková metalurgia, spracovanie druhotných surovín a využitie červeného kalu po výrobe hliníka.

Odchodom do dôchodku však jeho aktívna práca neskončila. Pôsobil v rôznych združeniach a spolkoch, udržiaval a podporoval montánne tradície. Venoval sa histórii baníctva a hutníctva - organizoval v tejto oblasti množstvo seminárov. Bol členom a vicecechmajstrom Košického baníckeho a hutníckeho cechu. Aktívne sa angažoval v občianskom združení Slovenská železná cesta a do poslednej chvíle pôsobil ako jej dlhoročný predseda.

Jeho srdce sa navždy zastavilo vo veku 82 rokov. Jeho spomienky, rady, názory, zachovávanie a odovzdávanie tradícií mladšej generácii budú navždy chýbať všetkým, ktorí ho poznali.

Češť jeho večnej pamiatke!